

Seuraavassa esityksessä Luuk. 13:22-35 teksti on mustalla tekstillä. Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat tällaisella mustalla kursivoidulla. Omat kommenttini ovat sinisellä tekstillä.

Kuka pelastuu ja miksi?

Luuk. 13:22. Jeesus vaelsi kohti Jerusalemiä. Hän kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti.

Jeesus oli tietoisesti ja vapaaehtoisesti matkalla kohti ristiinnaulitsemista, jonka hän tiesi tapahtuvan Jerusalemissa (Luuk. 9:51, Matt. 16:21).

Luuk. 9:51. Kun Jeesuksen taivaaseenottamisen aika oli lähenemässä, hän suuntasi kulkunsa Jerusalemiä kohti.

Matt. 16:21. Tästä lähtien Jeesus alkoi puhua opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon kansan vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsissä. Hänet surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi kuolleista.

Miksi Jeesus valitsi kuoleman ristillä? Pelastaakseen meidät iankaikkiselta kuolemalta ja hylkäämiseltä. Rakkaudesta meihin.

- Adamista alkaen joka ainoa ihminen, Adam mukaan luettuna, on ollut matkalla kadotukseen. Ihminen ei itse kykene etsimään Jumalaa, saati sitten löytämään Häntä (Room. 3:9-11). Ihmisen synnillinen epäpuhtaus erottaa hänet Pyhästä ja puhtaasta Jumalasta (Jes. 59:1-3).

Room. 3:9-11. Miten siis on? Olemmeko me muita parempia? Emme lainkaan. Olen jo esittänyt sen syytöksen, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin vallassa. Onhan kirjoitettu: Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa.

Jes. 59:1-3. Ei Herran käsi ole lyhyt pelastamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan. Ei, vaan teidän rikkomuksenne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne ovat saaneet hänet kääntymään pois, niin ettei hän teitä kuule, sillä teidän kätenne ovat veren tahrinat, teidän sormenne vääryyden saastuttamat, teidän huulenne puhuvat valheita ja kielenne kuiskii petosta. (Jo se on valhetta, jos kieltää ettei ole syntinen eikä tarvitse pelastusta eikä pelastajaa.)

- Vaikka ihminen itse onkin voimaton pelastamaan itseään kadotuksen alta, Jumala ei sitä ole. Jeesus kuoli joka ainoan ihmisen puolesta, joka maailmassa on ollut, tai tulee olemaan (1. Tim. 2:5-6, Matt. 26:27-28, Joh. 11:50-52). Kaikilla on siksi mahdollisuus pelastua, mutta se edellyttää oman syntisyytensä tunnustamista Jumalalle (Hes. 33:11). Ennen Jeesuksen sovituskoulemaa ristillä, ihminen pelastui uskomalla Häneen "Vaimon siemenenä", jonka syntyminen ja kärsiminen oli kerrottu jo Aadamille (1. Moos. 3:15) ja pyrkimällä elämään Jumalan ilmoituksen mukaisesti Jumalaa kuunnellen (Miika 6:6-8). Mekin pelastumme kadotukseen vievältä tieltä vain uskomalla samaan "Vaimon siemeneseen", Jeesukseen Kristukseen (Joh. 3:17-19, Room. 3:22-26).

1. Tim. 2:5-6. Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus.

Hän antoi itsensä lunnaksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut.

Matt. 26:27-28. Sitten hän (Jeesus) otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille (opetuslapsilleen) ja sanoi: "Juokaa tästä, te kaikki. Tämä on minun vereni, liiton veri, joka kaikkien puolesta (monen edestä) vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

Joh. 11:50-52. Ettekö te käsitä, että jos yksi mies kuolee kansan puolesta, se on teille parempi kuin että koko kansa joutuu tuhoon?" Tämä ei ollut hänen (ylipapin) oma ajatuksensa, vaan sen vuoden ylipappina hän lausui ennustuksen: Jeesus oli kuoleva kansan puolesta, eikä vain sen kansan puolesta, vaan kootakseen yhteen kaikki hajallaan olevat Jumalan lapset.

Hes. 33:11. Sano heille: Näin sanoo Herra Jumala: Niin totta kuin elän, en minä tahdo, että jumalaton kuolee vaan että hän kääntyy teiltään ja saa elää. Kääntykää! Kääntykää pahoilta teiltänne! Miksi te kuolisitte, israelilaiset (tai me muutkaan)!

1. Moos. 3:15. Ja minä (Jumala) panen vihan sinun (käärmeen) ja naisen välille ja sinun sukusi (siemenesi) ja hänen sukunsa (yhden siemenen) välille: (yksi) ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän. (Ristin naula lyötiin kantaluuden läpi.)

Miika 6:6-8. Mitä minun pitäisi tuoda, kun astun Herran eteen, kumarrun korkeimman Jumalan edessä? Toisinko hänelle uhreja, vuoden vanhoja vasikoita? Miellyttävätkö Herraa tuhannet pässit ja virtanaan tulviva uhriöljy? Pitäisikö minun antaa esikoiseni rikkomuksestani, oma lapseni

synninteostani? Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen.

Joh. 3:17-19. "Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden.

Room. 3:22-26. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa vanhurskautensa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen.

- **Kaikkietävä Jumala tiesi jo ennen ihmisen luomista, että tämä tulisi lankeamaan. Silti Hän halusi rakkaudelleen kohteen. Ongelma on siinä, että rakkaus toiseen syntyy vain vapaudessa. Vaatimuksilla sekä suorituksiin ja lain alle pakottamisella saadaan aikaiseksi vain vihaa (Room. 4:15 ed. käännös). Siksi Jumala antaa meille ihmisille vapauden. Siksi Jumala antaa hyvytensä kohdata niin hyviä kuin pahoja, jotta Hänen hyvytensä mahdollisesti herättäisi meissä vastarakkautta (1. Joh. 4:19). Liian moni ihminen kuitenkin käyttää tätä saamaansa vapautta itsekkäästi väärin. Mutta ne, jotka suostuvat Jumalan rakkauden koskettamiksi, Hän kutsuu Poikansa Jeesuksen yhteyteen (Joh. 6:43-44). He kohtaavat Jumalan pelastavan rakkauden Hänen ristiinnaulitussa Pojassaan ja heille Hän ilmaisee itsensä (Jes. 57:15, Joh. 14:21-23).**

Room. 4:15 ed. käännös. Sillä laki saa aikaan vihaa;

1. Joh. 4:19. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.

Joh. 6:43-44. Jeesus sanoi tähän: "Älkää nurisko! Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka minut on lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä.

Jes. 57:15. Korkea ja Ylhäinen, hän, joka pysyy ikuisesti, jonka nimi on Pyhä, sanoo näin: - Minä asun korkeudessa ja pyhydessä, mutta asun myös murtuneiden ja nöyrien luona. Minä virvoitan murtuneiden hengen ja herätän eloon nöyrien sydämen.

Joh. 14:21-23. (Jumalan rakkauden vastaanottaminen ja Pyhän Hengen saaminen saa meissä aikaan vapaaehtoisen halun noudattaa Jumalan sanaa.) Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni." Juudas - se toinen, ei Iskariot - sanoi hänelle: "Herra, miksi teet niin? Miksi ilmaiset itsesi vain meille etkä maailmalle?" Jeesus vastasi: "Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen.

- **Jeesus suostui kuolemaan ristillä ja kärsimään puolestamme kaiken sen rangaistuksen, joka rikkomustemme ja laiminlyöntiemme vuoksi meille jokaiselle olisi kuulunut. Hänet tapettiin, hänet hylättiin, hän joutui jopa Isänsä Jumalan hylkäämäksi ja hänet häväistiin. Tähän Jeesuksen sijaisuuteen perustuen Jumala voi antaa armonsa ja armahduksensa kohdata meitä, ilman että se olisi Hänen oikeudenmukaisuutensa ja pyhytensä vastaista. Jumalan meille osoittama armo maksoi Hänen Poikansa hengen. Joten se ei ole sellaista halpaa armoa, jonka noin vain voisi ottaa vastaan ja elää sen jälkeen niin kuin ennenkin (2. Kor. 5:19-6:1, Ef. 4:21-25). Se olisi Jumalan pelastusteon, itse asiassa Jumalan itsensä, halventamista.**

2. Kor. 5:19-6:1. Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettäjiä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi!

Ef. 4:21-25. jos todella olette hänestä (Jeesuksesta Kristuksesta) kuulleet, jos teille on opetettu se totuus, joka Jeesuksessa on. Sen opetuksen mukaan teidän tulee hylätä entinen elämäntapanne ja vanha minänne, joka on petollisten himojensa vuoksi tuhon oma. Teidän tulee uudistua mieleltänne ja hengeltänne ja pukea ylleen uusi ihminen, joka on luotu sellaiseksi kuin Jumala tahtoo, elämään oikeuden ja totuuden mukaista, pyhää elämää. Luopukaa siis valheesta ja puhukaa toinen toisellenne

totta, sillä me olemme saman ruumiin jäseniä. (Jumala on uudestisyntynyt meidät ja liittänyt meidät Kristukseen, Hänen ruumiinsa jäseniksi, oksiksi Kristus-puuhun, kiviksi Kristus-temppeeliin. Jumala on antanut meille Pyhän Hengen, jotta haluaisimme ja kykenisimme elämään Hänen tahtomallaan tavalla ja vastustamaan oman vanhan minämme himoja.)

Luuk. 13:23. Joku kysyi häneltä: "Herra, onko niin, että vain harvat pelastuvat?"

Kysyjä oli alkanut miettiä Jeesuksen opetuksia. "Herra" kuvaa kysyjän oikeaa asennetta – monille Jeesus on vain opettaja, jonka sanat voi kyseenalaistaa. Se, miten Jeesukseen ja Hänen sanoihinsa suhtautuu, on ihmiselle elämän ja kuoleman kysymys (Joh. 5:24, Joh. 12:48-49).

Joh. 5:24. *"Totisesti, totisesti: se, joka kuulee minun (Jeesuksen) sanani ja uskoo minun lähettäjääni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on jo siirtynyt kuolemasta elämään.*

Joh. 12:48-49. *Jos joku torjuu minut (Jeesuksen) eikä ota sanojani vastaan, hänellä on kyllä tuomarinsa: se sana, jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä. En minä ole puhunut omilla nimilläni. Isä, joka on minut lähettänyt, on määrännyt, mitä minun tulee puhua ja julistaa,*

Miksi sitten vain harvat pelastuvat? Esim. seuraavista syistä; (Room. 10:13-17, Matt. 13:18-23)

- Jeesuksesta ei kerrota. Nykyajan Suomea kuvaa seuraava tapaus. Eräs pappi halusi mennä tekemään aamunavauksen kouluun. Rehtori sanoi; Saat tulla, jos et mainitse Jeesusta.
- Jeesukseen ei uskota. Liisi Jokirannan raamattuluennolta kuulin seuraavan; Eräs tyttö sai kaverinsa mukaan pyhäkouluun. Sieltä pois kävellessään kaveri kysyi: "Siellä puhuttiin paljon Jeesuksesta. Kuka se on?"
- Uskominen Jeesukseen maksaa (vainot, työpaikan menetys, syrjinnän kohteeksi joutuminen). Esimerkkejä löytyy nykypäivän Suomestakin.
- Maailman viettelyksille annetaan etusija, sillä niitä ihmisen vanha luonto rakastaa. Tämän asian huomaa mm. kirkkokansan vähäisyytenä.

Room. 10:13-17. *Onhan kirjoitettu: "Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu." Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: "Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!" Mutta kaikki eivät ole olleet evankeliumille kuuliaisia. Jesaja sanookin: "Herra, kuka on uskonut meidän sanomamme?" Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.*

Matt. 13:18-23. *"Kuulkaa siis, mitä vertaus kylväjästä tarkoittaa. Aina kun joku kuulee sanoman valtakunnasta eikä ymmärrä sitä, tulee Paholainen ja sieppaa pois sen, mikä hänen sydämeensä on kylvetty. Tätä tarkoittaa tien oheen kylvetty siemen. Kylvö kallioiseen paikkaan kuvaa sitä, joka sanoman kuullessaan heti ottaa sen iloiten vastaan mutta joka kestää vain hetken, koska häneltä puuttuvat juuret. Kun tulee ahdinko tai vaino sanan tähden, hän luopuu kohta. Kylvö ohdakkeisiin tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan mutta jossa sana ei tuota satoa, koska tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sen. Mutta kylvö hyvään maahan kuvaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen. Nämä ihmiset tuottavat satoa: kuka sata, kuka kuusikymmentä, kuka kolmekymmentä jyvää."*

Luuk. 13:23-24. Jeesus vastasi: "Kilvoitelkaa päästäksenne sisään ahtaasta ovesta. Minä sanon teille: monet yrittävät mennä sisään mutta eivät siihen kykene.

Ahdas ovi tai portti on Jeesus Kristus itse (Joh. 14:6, Joh. 10:7-9). Monet kyllä yrittävät päästä taivaaseen, mutta jos heille ei kelpaa ainoa sinne johtava pääsytie, anteeksianto Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä, he tekevät turhaa työtä ja jättäytyvät itse Jumalan valtakunnan ulkopuolelle.

Taivaaseen ei mennä omin avuin, sillä oma "lihamme", eli vanhan luontomme rakkaus maailmaan vie voiton ja loitontaa aina meidät Kristuksesta (Gal. 5:16-25). Jumala kutsuu ihmisiä tälle ahtaalle ovelle, Jeesuksen Kristuksen luo ja antaa Pyhän Hengensä niille, jotka Hänen kutsuunsa vastaavat, niille joille Jumalan anteeksianto Jeesuksen sovintoveressä kelpaa.

Joh. 14:6. *Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän (Jumalan) luo muuten kuin minun kauttani.*

Joh. 10:7-9. *Jeesus jatkoi: "Totisesti, totisesti: minä olen lampaiden portti. Ne, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat kaikki olleet varkaita ja rosvoja, eivätkä lampaat ole kuunnelleet heitä. Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen. (Jeesus antaa meille vapauden, sillä rakastaa voi vain vapaudessa.)*

Gal. 5:16-25. Tarkoiton tätä: antakaa Hengen ohjata elämäänne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja. Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte. Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia. Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoiton teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa. Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta.

Mitä on kilvoittelu? Iso Raamatun tietosanakirja antaa sanalle seuraavan sisällön; "otella kilpailussa, taistella, nähdä vaivaa, ahkeroida."

Kun lähdemme kilvoittelemaan päästäksemme sisälle Kristus-ovesta, joudumme välittömästi taisteluun pahoista, maailmaa ja omaa vanhaa luontoamme vastaan. Jumala itse on kuitenkin meidän puolellamme ja vetää meitä Jeesuksen Kristuksen yhteyteen (Joh. 6:44). Jumala näyttäisi antavan tiettyjä etsikkoajoja, jolloin Hänet voidaan löytää – jolloin vanha minämme on heikoilla eikä kykene kunnolla vastustamaan (Jes. 55:6-11, Ps. 119:71, Dan. 4:34).

Apostoli Paavali on samoilla linjoilla (1. Kor. 9:24-27). Paavaliilla kysymys on siitä, että kilvoittelu ei suinkaan lopu siihen, että pelastumme ja meistä tulee Jumalan lapsia. Joudumme edelleenkin kilvoittelemaan pyrkessämme pitämään vanhaa luontoamme ristillä ja elämään Hengen johdatuksessa (Gal. 5:25). Pyhä Henki johdattaa meitä Kristuksen tuntemiseen Jumalan sanan, Raamatun kautta. Me olemme kyllä heikkoja mutta niin kauan kun riipumme kiinni Pelastajassamme ja pidämme katseemme Häneen suunnattuna itsemme sijasta, Hän vie meitä omassa voitossaan kilvoittelujemme läpi (2. Kor. 13:4-5, 2. Kor. 2:14).

Joh. 6:44. Ei kukaan voi tulla minun (Jeesuksen) luokseni, ellei Isä (Jumala), joka minut on lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä.

Jes. 55:6-11. Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä! Hylätköön jumalaton tiensä ja väärintekijä juonensa, kääntyköön takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, turvautukoon Jumalaan, sillä hänen anteeksiantonsa on runsas. - Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella. Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöityy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän.

Ps. 119:71. Hyvä oli, että jouduin nöyrytymään, näin minä opin sinun määräyksesi.

Dan. 4:34. Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan Taivaan Kuningasta, jonka kaikki teot ovat oikeat ja kaikki tiet oikeudenmukaiset ja joka pystyy nöyryyttämään ne, jotka elävät ylpeyden vallassa."

1. Kor. 9:24-27. Tiedättehän, että vaikka juoksukilpailussa kaikki juoksevat, vain yksi saa palkinnon. Juoskaa siis niin, että voitatte sen! Jokainen kilpailija noudattaa lujaa itsekuria, juoksijat saavuttaakseen katoavan seppeleen, me saadaksemme katoamattoman. Minä en siis juokse päämäärättömästi enkä nyrkkeillessäni huido ilmaan. Kohdistan iskut omaan ruumiiseeni ja pakotan sen tottelemaan, jottei itseäni lopulta hylittäisi, minua, joka olen kutsunut muita kilpailuun.

2. Kor. 13:4-5. Hän (Jeesus) oli heikko, kun hänet ristiinnaulittiin, mutta Jumalan voimasta hän elää. Mekin olemme heikkoja, koska olemme häneen liitettyjä, mutta yhdessä hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea. Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Pankaa itsenne koetteelle. Ettekö huomaa, että Jeesus Kristus on teidän keskellänne (sisäisesti teissä)? Ellei niin ole, ette selviydy koetuksesta (kilvoittelusta).

2. Kor. 2:14. Kiitos olkoon Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja antaa meidän kaikkialla levittää Kristuksen tuntemisen tuoksua!

Luuk. 13:25-26. "Tulee hetki, jolloin talon isäntä nousee ja sulkee oven. Kun te sitten seisotte ulkona, kolkutatte ovelle ja huudatte: 'Herra, avaa meille!', hän vastaa: 'Keitä te olette? En tunne (tunnusta) teitä.' Silloin te alatte selittää: 'Mehän söimme ja joimme sinun kanssasi, ja sinä opetit meidän kaduillamme.'

Tässä on voimakas varoitus meille. Nämä ihmiset todella itse luulevat olevansa pelastuneita ja matkalla taivaaseen. He ovat jopa käyneet ehtoollisella ("söimme ja joimme sinun kanssasi"). He luulevat tuntevansa Herran Jeesuksen mutta tuntevat hänet vain opettajana ("sinä opetit meitä"). He eivät tunne Jeesusta omien syntiensä vuoksi ristiinnaulittuna Vapahtajana. He ovat niitä, jotka ovat tehneet pesän Kristus-puuhun, mutta eivät ole suostuneet puun oksiksi, että saisivat elävää vettä puusta (Matt. 13:31-32, Room. 11:17-18, Joh. 7:37-39).

Monet fariseuksetkin istuivat Jeesuksen kanssa aterialla ja kuuntelivat hänen opetuksiaan mutta eivät kuitenkaan suostuneet Jeesuksen opetuslapsiksi. Jeesuksen opetuslapsistakin useimmat jättivät hänet (Joh. 6:64-69). Ei nykyaikana Jeesusta useinkaan "jätetä". Hänet vain vaihdetaan toiseen Jeesukseen, jonka puheet sopivat kuulijoille paremmin (Joh. 6:60). Saddukeukset taas yrittivät vain saada Jeesuksen sanoistaan ansaan. Miten me suhtaudumme Jeesukseen ja Hänen sanoihinsa?

Jeesuksen paluun jälkeen monet näistä ylösotosta osattomiksi jääneistä heräävät, koska he tajuaavat mitä on tapahtunut mutta liian myöhään. Maailmaan liittynyt ihminen, joka ei näistä asioista ole mitään välittänyt, ei todennäköisesti silloinkaan korviaan lotkauta. Korkeintaan he ovat sitä mieltä, että hyvä kun niistä "... päästiin.

Matt. 13:31-32. *Jeesus esitti heille myös tällaisen vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies kylvi maahansa. Se on pienin kaikista siemenistä, mutta kun sen taimi kasvaa täyteen mittaansa, se on puutarhan kasveista suurin. Lopulta se on kuin puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksille."*

Room. 11:17-18. *Jos jalosta oliivipuusta on katkaistu oksia ja jos sinut, joka olet peräisin villistä oliivipuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon niin että olet päässyt osalliseksi puun juurinsteestä, älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla! Mutta jos ylvästelet, muista, ettet sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua.*

Joh. 7:37-39. *Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu.*

Joh. 6:64-69. *Teidän (opetuslasten) joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko." Jeesus tiesi näet alusta alkaen, ketkä eivät uskoneet ja kuka hänet kavaltaisi. Hän jatkoi: "Juuri siksi sanoinkin teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä sitä hänelle suo." Monet Jeesuksen opetuslapset vetäytyivät tämän jälkeen joukosta eivätkä enää kulkeneet hänen mukanaan. (He eivät hyväksyneet Jeesuksen puheita.) Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: "Aiotteko tekin lähteä?" Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."*

Joh. 6:60. *Tämän kuultuaan monet hänen (Jeesuksen) opetuslapsistaan sanoivat: "Sietämätöntä puhetta. Kuka voi kuunnella tuollaista?"*

Luuk. 13:27-29. *Mutta hän (Herra) sanoo: 'Keitä te olette? En tunne (tunnusta) teitä. Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryydenkijät.' "Siellä te itkette hammasta purren, kun näette Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on suljettu ulos. Idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä tulee ihmisiä, jotka käyvät aterialle Jumalan valtakunnassa.*

Paino on sanalla "vääryydenkijät". Kysymys on ihmisistä, jotka;

- Eivät ole tulleet Jeesuksen sovintoveren turviin eivätkä siksi ole saaneet syntejään anteeksi. He ovat edelleenkin vääryydenkijöitä, koska eivät ole uudestisyntyneet Jumalan lapsiksi, joita Pyhä Henki ohjaisi pois väärästä elämäntavasta.
- Tai jotka, vaikka ovat Jumalan palvelijoita, suosivat Raamatun sanan vastaisia käsityksiä ja lyövät niitä kanssapalvelijoita, jotka pitävät koko Raamattua auktoriteettinaan (Matt. 24:48-51).

"Ne, jotka ovat vääryydenkijöitä, eivätkä halua tehdä parannusta ja kääntyä, he sulkevat itse itsensä ulos taivasten valtakunnasta."

Vääryydenkijät ovat eläessään hylänneet Jeesuksen sovintokuoleman omalla kohdallaan ja siksi heillä ei ole syntien anteeksiantoa. Siksi heillä ei myöskään ole Pyhää Henkeä, joka muistuttaisi heitä synnistä ja johdattaisi heitä pois vääryyden tekemisestä (Sananl. 14:12, Sananl. 21:2-4, Fil. 3:3, Gal. 5:16).

Matt. 24:48-51. "Mutta jos palvelija on kelvoton, hän ajattelee: 'Herrani ei tule vielä pitkään aikaan', ja hän alkaa lyödä tovereitaan ja syö ja juo juoppojen seurassa. Mutta päivänä, jota tuo palvelija ei arvaa, hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee, hakkaa hänet kuoliaaksi ja tuomitsee hänet samaan paikkaan, jossa teeskentelijät ovat. Siellä itketään ja kiristellään hampaista.

Sananl. 14:12. Moni luulee omaa tietään oikeaksi, vaikka se on kuoleman tie.

Sananl. 21:2-4. Ihminen pitää oikeina kaikkia teitään, mutta Herra punnitsee sydämet. Noudata oikeutta ja vanhurskautta, se on Herralle enemmän kuin teurasuhri. Ylpeät silmät, pöyhkeä sydän - jumalattoman lyhdyt synnin tiellä.

Fil. 3:3. Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka palvelemme Jumalaa Hengen ohjaamina, ylpeilemme Kristuksesta Jeesuksesta emmekä luota mihinkään omaamme.

Gal. 5:16. Tarkoitin tätä: antakaa Hengen ohjata elämäänne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja.

Luuk. 13:30. Monet viimeiset ovat silloin ensimmäisiä, monet ensimmäiset viimeisiä."

Ketkä ovat ensimmäisiä, ketkä viimeisiä, siitä päättää yksin Jumala (Jaak. 2:1, Room. 12:19). Monet niistä, joille me ihmiset annamme kunnian, eivät sitä Jumalan mielestä ansaitse. Ja monet niistä, jotka ovat muita vahvempia, jäävät Jumalan arvoasteikossa heikkojen taakse (1. Kor. 12:18-25). Se, joka on vähäpätöinen ja halveksittu, se joka ei ole yhtään mitään, se ei niin helposti tee tyhjäksi Jumalan vaikutusta kuin se, joka kuvittelee olevansa jo jotakin. Jumalan vaikutusta on se, mitä me Kristuksessa Jeesuksessa olemme (1. Kor. 1:26-31). Se, millä Jumalan valtakunnassa tullaan suureksi, on ihmisluonnolle täyttä myrkkyä (Matt. 20:25-27).

Erik Ewalds kertoi eräällä luennollaan, miten hän avioliittoneuvojana oli maininnut miehelle seuraavasti; "Mitä jos sinä joskus palvelisit vaimoasi." "Minustako vaimoni palvelija, ei ikinä." – oli vastaus kuulunut.

Jaak. 2:1. Veljeni, te jotka uskotte meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, älkää erotelko ihmisiä.

Room. 12:19. ... Onhan kirjoitettu: "Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan" - näin sanoo Herra.

1. Kor. 12:18-25. Jumala on kuitenkin asettanut ruumiiseen kaikki eri jäsenet niin kuin on nähnyt hyväksi. Jos kaikki olisi yhtä ja samaa jäsentä, olisiko silloin mitään ruumista? Jäseniä on kuitenkin monta, kun taas ruumis on yksi. Ei silmä voi sanoa kädelle: "Minä en tarvitse sinua", eikä liioin pää jaloille: "Minä en tarvitse teitä." Päinvastoin, juuri ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia (jotka me muut kristityt asetamme viimeisiksi), ovat välttämättömiä. Me verhoamme erityisen arvokkaasti ne ruumiinosat, joita emme pidä kovinkaan arvokkaina, ja peitämme erityisen säädyllyisesti ne, joita häpeämme. Säädyllyiset ruumiinosat eivät tällaista verhoa tarvitse. Kun Jumala yhdisti jäsenet ruumiiksi, hän antoi vähempiarvoisille jäsenille suuremman kunnian, (Jumala antaa kunnian vähempiarvoisille. Asema tai Jumalalta saadut lahjat eivät tee ihmisestä arvokkaampaa.) jotta ruumiissa ei syntyisi eripuraisuutta vaan jäsenet yhteen kuuluen huolehtisivat toinen toisestaan. (Arvokas on se, joka pitää huolta kanssapalvelijoistaan.)

1. Kor. 1:26-31. Ajatelkaa, veljet, mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä. Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Näin toteutuu kirjoitus: "Joka ylpeilee, ylpeilköön Herrasta."

Matt. 20:25-27. Mutta Jeesus kutsui heidät (opetuslapset) luokseen ja sanoi: "Te tiedätte, että hallitsijat ovat kansojensa herroja ja maan mahtavat pitävät kansoja valtansa alla. Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon toisten orja. (Jotkut ovat tämän luettuaan tarkoituksella ryhtyneet "kynnysmatoiksi" ollakseen Jumalan silmissä ensimmäisiä. Se ei ole Jumalan rakastamista vaan itsestä ensimmäisten sijojen tavoittelua.)

Kysymys lienee lopulta siitä, mitä tavoittelen. Tavoittelenko kunniaa, mainetta, parempaa asemaa, jne., vai pyrinkö tutustumaan Jumalan sanaan voidakseni mahdollisimman hyvin elää sen mukaisesti (1. Kor. 12:26)? Yritäkö itse parantaa asemaani – se tapahtuu liian usein muiden kustannuksella – vai luotanko Jumalan

johdatukseen ja Jumalan aikataulun toteutumiseen omalla kohdallani (Room. 8:28)? Annanko vanhan luontoni vai Hengen ohjata valintojani. Apostoli Paavali on tästä hyvä esimerkki. Hän suostui kärsimään vaivaa muiden vuoksi (1. Kor. 4:9-13). Paavalille vaikeudet ja vaino tulivat Jumalan sanan puhumisen ja noudattamisen tähden.

1. Kor. 12:26. *Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet, ja jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa, iloitsevat kaikki muutkin sen kanssa. (Kadehdinko toisen asemaa tai menestystä?)*

Room. 8:28. *Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. (Me voimme itse tuhota kaikkivaltiaan Jumalan suunnitelman omalla kohdallamme. Kun kaikki ei menekään omien suunnitelmien mukaan, me syytämme muita ihmisiä, olosuhteita, jopa paholaista ikään kuin ne olisivat Jumalaa suurempia.)*

1. Kor. 4:9-13. *Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan paha, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa.*

Luuk. 13:31. Juuri silloin tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: "Lähde pois täältä, Herodes aikoo tappaa sinut."

Ei Herodes Jeesusta tappaa aikonut, halusi ainoastaan tavata hänet (Luuk. 23:7-9). Jeesusta vastustavat fariseukset mahdollisesti vain yrittivät estää Jeesuksen ja Herodeksen tapaamisen ja estää mahdollisuuden ystävyYTEEN.

Luuk. 23:7-9. *Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän (Pilatus) lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, sillä tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa. Herodes ilahtui kovin nähdessään Jeesuksen, sillä hän oli jo pitkään halunnut tavata hänet. Hän oli kuullut Jeesuksesta ja toivoi, että tämä tekisi hänen nähtensä jonkin ihmeteen. Hän kyseli Jeesukselta kaikenlaista, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.*

Luuk. 13:32-34. Mutta hän vastasi: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Tänään ja huomenna minä ajan ihmisistä pahoja henkiä ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä saan työni päätökseen.' Mutta tänään ja huomenna ja seuraavanakin päivänä minun on jatkettava kulkuaani - eihän ole mahdollista, että profeetta surmataan muualla kuin Jerusalemissa. (Jeesus tiesi, että hänet surmataan Jerusalemissa.)" "Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla.

Herodes oli tapattanut Johannes Kastajan. Herodes oli ilmeisesti mennyt paatumuksessa sen rajan yli, josta ei enää ollut paluuta. Herodeksen etsikkoaika oli hänen keskustellessaan Johanneksen kanssa (Mark. 6:20). Jeesus ei sanonut sanaakaan Herodekselle, kun he viimein tapasivat (Luuk. 23:9).

Mark. 6:20. *koska Herodes pelkäsi Johannesta. Herodes tiesi hänet hurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ja suojeli häntä. Hän kuunteli Johannesta mielellään, vaikka tämän puheet usein jäivätkin vaivaamaan häntä. (Johannes oli tässä vaiheessa vankilassa.)*

Luuk. 13:35. Kuulkaa siis: teidän temppelinne on jäävä asujaansa vaille. Ja minä sanon teille, että te ette minua näe ennen kuin sinä päivänä, jona sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'"

Tämän voisi ymmärtää kahdella tavalla.

- Juutalaiset pelastuvat kansana lopun ajan päätöksessä (Room. 11:25-27).
 - Yksittäinen ihminen pelastuu silloin, kun hän ottaa vastaan evankeliumin sanoman Jeesuksen sovintokuolemasta. Pyhä Henki, jonka Jumala antaa pelastuneelle, kirkastaa Kristusta. Silloin pelastunut voi sanoa; 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'. "Tule Herra Jeesus." (Ilm. 22:17-20.)
- Room. 11:25-27. *Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, teidän tulee tuntea tämä salaisuus: paatumus, joka on kohdannut osaa Israelin kansasta, kestää siihen asti kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen. Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: Siionista on tuleva Pelastaja, hän poistaa jumalattomuuden Jaakobin jälkeläisistä. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä.*

Ilm. 22:17-20. Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka tämän kuulee, sanokoon: "Tule!" Joka on janoissaan, tulkoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä. ... Hän, joka todistaa tämän, sanoo: "Tämä on tosi, minä (Jeesus) tulen pian." Aamen. Tule, Herra Jeesus!